

vor Opfattelse er det en urimelig Politik, som vi fra Venstres Side ikke vil være med til at fortsætte. Men det er ikke alene en urimelig Politik, en uretfærdig Politik, men det er i Virkeligheden ogsaa en Politik, som bringer Ulykke over dem, den skulde gavne. Hvad er det for en Politik, der er ført i de to Aar, siden Kronestigningen begyndte, fra den tidligere Regerings Side, med den i Spidsen? Det er en Politik, der kan karakteriseres ved en absolut Modstand imod en Nedsættelse af Statens Udgifter i Forhold til Kronestigningen; det er den ene Side. Den anden Side er en Opfordring til Fagforeningerne til at fastholde Arbejdsbetingelser, Lønninger og Arbejdstid, som det har vist sig, at Erhvervslivet ikke kan bære; og endelig er det Forslag om Millionbeløb dels som Understøttelser og dels som Tilskud til Virksomheder, for at de kunde opretholde og opfylde disse Arbejdsbetingelser. Men Følgen af den Politik ser vi ogsaa klart; Følgen har været en mægtig og stigende Arbejdsløshed, en Arbejdsløshed, som nu rammer 90 000 og mange, mange flere indirekte; Følgen er, at mange Virksomheder er standset og mange er brudt fuldstændig sammen, og Følgen er endvidere, at de offentlige Budgetter nu staaer overfor deres fuldkomne Sammenbrud og Sprængning. Den Politik maa der efter vor Opfattelse paa afgørende Maade brydes med; vi maa ind paa en anden Politik; og de Forslag, som Regeringen for nogle Dage siden fremsatte her i Folketinget, er et alvorligt Forsøg paa at komme ind paa andre Baner, ind paa en anden Politik og bryde med den, vi hidtil har fulgt.

Det Forslag, som i Dag staaer paa Dagsordenen, er ikke en ubetydelig, men tværtimod en betydelig Del af dette Forsøg; og derfor vil vi fra Venstres Side opfordre Rigsdagen og alle Partier til et Medarbejderskab paa at gennemføre dette Forslag. Jeg skal med disse Ord paa Venstres Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til villig Behandling her i Tinget.

Stauning: Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder i det Lovforslag, som i Dag er paa Dagsordenen, Lovforslaget om Arbejdsløshedskasserne. Derimod har den Indledningstale, hvorefter den Serie Lovforslag, som vi i de kommende Dage vil staa overfor, blev forelagt, fremkaldt et Ønske om at høre ikke blot Statsministerens almindelige Udtalelser om den samlede Række Beparelsesforslag, og man har da fundet det naturligt, at der ogsaa fra Partiernes Side blev Anledning til at fremsætte Bemærk-

ninger om denne Helhed. Det er ikke hermed Meningen at rette nogen Indvending mod den særlige, enkeltvise Drøftelse af hvert enkelt Forslag — den er jo ret selvfølgelig —, men lige saa naturligt vil det formentlig være, efter at Forhandlingen er indledet, som sket er, at der da ogsaa i al Almindelighed fremsættes politiske Betragtninger over det Lovkompleks, som altsaa nu skal være Grundlaget for den nuværende Regerings Virksomhed i den kommende Tid.

Den 17. December forrige Aar fik vi Ministeriets Programtale. Jeg har før henvist til denne Programtale, naar jeg spurgte efter de Planer, som maatte ventes. I Programtalens første Del hedder det, at Ministeriet anser det som sin Hovedopgave at modvirke den tilstedeværende Erhvervs-krise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed ved at søge at tilvejebringe Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv. Senere i den samme Tale hedder det, at man vil raade Bod paa Misforholdet mellem Produktionsomkostningerne og Afsetningsmulighederne ved en Udgiftsnedgang og en virkelig betydende Lettelse af de tunge Byrder, der nu gennem Skatter, Afgifter og Takster hviler paa Erhvervslivet. Af disse Bebudelser opfyldes, som vi ved, ikke en Tøddel ved de Lovforslag, som nu er fremsat; der er ikke foreslaaet nogen Foranstaltning, der kan modvirke Krisen og Arbejdsløsheden. Tværtimod, de Foranstaltninger, der her er foreslaaet, vil øge Arbejdsløsheden. Og det Løfte om Skattelettelse, som lød i Programtalen, er jo nu ude af Dagsordenen. Der er kun tilbage nogle Ord, der findes Spalte 2327 i Statsministerens Forelæggelsestale i Torsdags, disse Ord om, at man „vil søge nærmere Underretning om, i hvor høj Grad den svigtende Skatteevne maa forventes at nedbringe Statens Indtægter i det kommende Finansaar“. Der staaer virkelig „den svigtende Skatteevne maa forventes at nedbringe Statens Indtægter“. Naar det forrige Ministerium antydede saadanne Muligheder overfor de Krav om Skattenedsættelse, der lød for et Aars Tid siden, før Valget og under Valgkampagnen, afviste man saadanne Betragtninger og angreb os i de voldsomste Ord, fordi vi ikke i Øjeblikket vilde gaa til de Skattenedsættelser, som Venstre krævede.

I Programtalen af 17. December hedder det ogsaa, at man vil søge at tilføre Landet Kapital til Afhjælpning af Kreditnøden, der hindrer Initiativet og Foretagssomheden, og denne Kapital skal samtidig